Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

gaudiis expulsum. in hoc iam exilio natura edidit. quasi
a natiuitate homo sine oculis pessit. S; sic uir ses insinuat
hec saliua quidem ad os labit. ut u ad uentre usq; puenat
n gluttit. quia diuinitatis contemplatio sensum tangit. sed
plene mente n reficit. qm p fecte animus espicere n ualet. qd
adhuc qa caligo corruptionis ppedit raptum uidet. fece enim
electe mens iam trena desideria subiect. iam cuncta que
esideiat preterit tiscendit. iam ab externe delectatione sus
pendit. a que sint bona inuisibilia rimat. atq; hec agens
plerq; in dulcedine supne contemplationis rapit. iamq; de
intimis aliqd quasi p caligine espicit. a ardem desiderio
int ee spitalib angtq; ministeriis conat. gustu in circum
septi luminis etinalit pascit. a ultra se cuecta ad semetipsa
relabi dedignat. S; quia adhuc corpus qd corrupit ad
grauat animam. in herere diu luci n ualet qm rapti uidet.
Ipsa quippe carnis infirmitas tiscendente se animam retrahit.
atq; ad cogitanda ima necessaria suspiramte reducit. Saliua
v ex capite defluens os tangit. s; ad uentre minime puenit.
quia liquore supne contemplationis iam quidem intellectus nr
infundit. s; nequaqm mens plene satiat. In ore enim gustus
e. inuentre saietas. Saliua namq; gluttire n possum. quia
supne claritatis bono satiari n p mittim. qd adhuc ex tenui
tate gustam. S; quia hoc ipsum qd ut cumq; iam ex supnis
cognoscam ex pietate parentis e. qd v hoc peape p fecte n
possum. adhuc ex pena uetuste dapnationis. recte ne di:
Vsq; quo n parcis m. nec dimittis me ut gluttiam saliua mea.
Ac si apte diceret. Tunc homini plene parcis. cu hunc ad
p fectione tue contemplationis ad miseris. ut claritate tua